

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 114 รายคิดเป็น 33.43% ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แบ่งการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ตามลำดับดังนี้

4.1 ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานและระยะเวลาปฏิบัติงาน (ตารางที่ 1)

4.2 ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังใน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์การ ด้านการเสริมอำนาจแก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี (ตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 6)

4.3 ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลและองค์การแห่งการเรียนรู้ (ตารางที่ 7 ถึงตารางที่ 12)

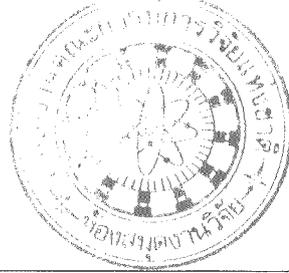
4.4 ส่วนที่ 4 สรุปข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.1 ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรภายในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานและระยะเวลาปฏิบัติงาน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	41	35.96
หญิง	73	64.04
รวม	114	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 20 - 35 ปี	42	36.84
มากกว่า 35 - 50 ปี	53	46.49
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	19	16.67
รวม	114	100.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	5.26
ปริญญาตรี	56	49.12
สูงกว่าปริญญาตรี	52	45.61
รวม	114	100.00
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน		
0 - 3 ปี	13	11.40
มากกว่า 3 - 6 ปี	18	15.79
มากกว่า 6 - 9 ปี	19	16.67
มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	64	56.14
รวม	114	100.00
ตำแหน่งของงาน		
ฝ่ายบริหาร	8	7.02
ฝ่ายวิชาการ	31	27.19
ฝ่ายสนับสนุนการสอน	75	65.79
รวม	114	100.00

จากตารางที่ 1 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังนี้

เพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.04

อายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุมากกว่า 35 ปี แต่ไม่เกิน 50 ปีจำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.49

ระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.12

ระยะเวลาปฏิบัติงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาปฏิบัติงานมากกว่า 9 ปี จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.14

ตำแหน่งงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานอยู่ฝ่ายสนับสนุนการสอนจำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.79

4.2 ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการรับรู้ในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (ตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 6)

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านพลวัตการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์การ ด้านการเสริมอำนาจแก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยได้ทำการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นแยกเป็นรายองค์ประกอบของแต่ละด้าน ได้ดังต่อไปนี้

4.2.1 ด้านพลวัตการเรียนรู้

จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านพลวัตการเรียนรู้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ลำดับที่ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในด้านพลวัตการเรียนรู้

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ผู้บริหารในองค์การของท่านให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	3.36	0.988	เห็นด้วยปานกลาง	1
2. องค์การสนับสนุนการจัดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง	3.35	0.872	เห็นด้วยปานกลาง	2
3. บุคลากรมีทักษะในการรับฟัง รวมทั้งบุคลากรมีการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างมีประสิทธิภาพ	3.07	0.806	เห็นด้วยปานกลาง	6
4. บุคลากรได้รับการฝึกอบรม เพื่อให้เรียนรู้ว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไร	3.04	0.856	เห็นด้วยปานกลาง	9
5. องค์การใช้วิธีที่หลากหลายในการพัฒนาการเรียนรู้ของบุคลากร	3.00	0.852	เห็นด้วยปานกลาง	10

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
6. บุคลากรมีการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียนรู้เชิงปรับตัว เชิงคาดการณ์ และเชิงสร้างสรรค์	3.07	0.806	เห็นด้วยปานกลาง	6
7. บุคคลและทีมงาน ใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยการกระทำ	3.25	0.785	เห็นด้วยปานกลาง	3
8. สมาชิกในทีมงานได้รับการกระตุ้นให้มีการเรียนรู้ด้วยการกระทำ	3.22	0.773	เห็นด้วยปานกลาง	5
9. บุคลากรมีความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ	3.25	0.735	เห็นด้วยปานกลาง	3
10. ทีมงานได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการทำงานและวิธีการเรียนรู้	3.05	0.818	เห็นด้วยปานกลาง	8
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.17	0.812	เห็นด้วยปานกลาง	

จากตารางที่ 2 ผลวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนรู้มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.17 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.812

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้ คือ

ลำดับที่ 1 ผู้บริหารในองค์กรของท่านให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.36 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.988

ลำดับที่ 2 องค์กรสนับสนุนการจัดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.35 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.872

ลำดับที่ 3 บุคคลและทีมงาน ใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยการกระทำ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.25 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่า

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.785 และบุคลากรมีความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.25 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.735

ลำดับที่ 5 สมาชิกในทีมงานได้รับการกระตุ้นให้มีการเรียนรู้ด้วยการกระทำ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.22 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.773

ลำดับที่ 6 บุคลากรมีทักษะในการรับฟัง รวมทั้งบุคลากรมีการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.07 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.806 และบุคลากรมีการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียนรู้เชิงปรับตัว เชิงคาดการณ์ และเชิงสร้างสรรค์ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.07 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.806

ลำดับที่ 8 ทีมงานได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการทำงาน และวิธีการเรียนรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.05 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.818

ลำดับที่ 9 บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้เรียนรู้ว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไร มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.04 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.856

ลำดับที่ 10 องค์กรใช้วิธีที่หลากหลายในการพัฒนาการเรียนรู้ของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.00 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.852

4.2.2 ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร

จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อบริษัทที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ลำดับที่ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	3.08	0.777	เห็นด้วยปานกลาง	6
2. ผู้บริหารสนับสนุนวิสัยทัศน์ของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	3.22	0.938	เห็นด้วยปานกลาง	1
3. องค์กรมีบรรยากาศที่สนับสนุนให้บุคลากรตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้	3.17	0.901	เห็นด้วยปานกลาง	2
4. บุคลากรมีความมุ่งมั่นต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการทำงาน	3.12	0.800	เห็นด้วยปานกลาง	4
5. บุคลากรเกิดการเรียนรู้ทั้งจากความสำเร็จและความล้มเหลว	3.11	0.675	เห็นด้วยปานกลาง	5
6. องค์กรให้รางวัลแก่บุคคลและทีมงานที่มีการเรียนรู้ และช่วยให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้	2.75	0.994	เห็นด้วยปานกลาง	10
7. โอกาสแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรได้ถูกรวมไว้ในแผนปฏิบัติงานขององค์กร	3.15	0.854	เห็นด้วยปานกลาง	3
8. องค์กรมีวิธีเพิ่มพูนความรู้ทั่วทั้งองค์กร โดยการหมุนเวียนข้ามฝ่ายอย่างเป็นระบบ	2.80	1.015	เห็นด้วยปานกลาง	9
9. องค์กรมีระดับชั้นการบังคับบัญชาจำนวนน้อยเพื่อให้เกิดการสื่อสารและเรียนรู้ข้ามระดับชั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	3.03	0.926	เห็นด้วยปานกลาง	7
10. องค์กรมีการประสานงานและร่วมมือกัน โดยให้เป้าหมายร่วมกันเพื่อการเรียนรู้มากกว่าการที่จะจำกัดการทำงานในหน่วยงานของตนเท่านั้น	2.86	0.871	เห็นด้วยปานกลาง	8
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.03	0.875	เห็นด้วยปานกลาง	

จากตารางที่ 3 ผลวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนรู้มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในภาพรวม

อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.03 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.875

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร เป็นรายชื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้ คือ

ลำดับที่ 1 ผู้บริหารสนับสนุนวิสัยทัศน์ของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.22 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.938

ลำดับที่ 2 องค์กรมีบรรยากาศที่สนับสนุนให้บุคลากรตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.17 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.901

ลำดับที่ 3 โอกาสแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรได้ถูกรวมไว้ในแผนปฏิบัติงานขององค์กรมีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.15 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.854

ลำดับที่ 4 บุคลากรมีความมุ่งมั่นต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการทำงาน มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.12 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.800

ลำดับที่ 5 บุคลากรเกิดการเรียนรู้ทั้งจากความสำเร็จและความล้มเหลว มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.11 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.675

ลำดับที่ 6 บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.08 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.777

ลำดับที่ 7 องค์กรมีระดับชั้นการบังคับบัญชาจำนวนน้อย เพื่อให้เกิดการสื่อสารและเรียนรู้ข้ามระดับชั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับ

ความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.03 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.926

ลำดับที่ 8 องค์กรมีการประสานงานและร่วมมือกัน โดยใช้เป้าหมายร่วมกันเพื่อการเรียนรู้มากกว่าการที่จะจำกัดการทำงานในหน่วยงานของตนเท่านั้น มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.86 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.871

ลำดับที่ 9 องค์กรมีวิธีเพิ่มพูนความรู้ทั่วทั้งองค์กรโดยการหมุนเวียนข้ามฝ่ายอย่างเป็นระบบมีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.80 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.015

ลำดับที่ 10 องค์กรให้รางวัลแก่บุคคลและทีมงานที่มีการเรียนรู้ และช่วยให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.75 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.994

4.2.3 ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล

จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ลำดับที่ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. องค์กรมุ่งมั่นที่พัฒนาบุคลากรและให้อำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของตนเอง	3.04	0.846	เห็นด้วยปานกลาง	7
2. องค์กรกระจายอำนาจจากส่วนกลางและมอบอำนาจตามสัดส่วน ของหน้าที่รับผิดชอบและความสามารถในการเรียนรู้	3.17	0.892	เห็นด้วยปานกลาง	2
3. ผู้บริหารและบุคลากรมีการทำงานด้วยกันเพื่อที่จะเรียนรู้และแก้ไขปัญหาาร่วมกัน	3.10	0.902	เห็นด้วยปานกลาง	5

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
4. ผู้บริหารมีบทบาทในการสอนงาน ให้ คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้	3.03	0.964	เห็นด้วยปานกลาง	8
5. ผู้บริหารสร้างและส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ สิ่งใหม่ ๆ ของบุคลากร เพื่อให้สามารถนำ ความรู้ที่นำมาใช้ประโยชน์ได้	3.13	0.973	เห็นด้วยปานกลาง	3
6. องค์กรแบ่งปันข้อมูลกับบุคคลและหน่วยงาน รวมทั้งรับฟังความคิดเห็น เพื่อที่จะได้เรียนรู้ รวมถึงพัฒนาปรับปรุงการทำงาน	3.08	0.942	เห็นด้วยปานกลาง	6
7. องค์กรให้โอกาสแก่สถานประกอบการ และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียนรู้ และกิจกรรมการฝึกอบรม	3.11	0.886	เห็นด้วยปานกลาง	4
8. องค์กรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนช่วยใน การวางแผนกลยุทธ์ในการได้มาซึ่งการเรียนรู้ ร่วมกันเพิ่มมากขึ้น	3.00	0.872	เห็นด้วยปานกลาง	9
9. องค์กรส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน	3.18	0.914	เห็นด้วยปานกลาง	1
10. บุคลากรกระตือรือร้นที่จะหาเครือข่ายในการ เรียนรู้จากบุคคลสถานประกอบการและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2.99	0.945	เห็นด้วยปานกลาง	10
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.08	0.914	เห็นด้วยปานกลาง	

จากตารางที่ 4 ผลวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคลมีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.08 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.914

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล เป็นรายชื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้ คือ

ลำดับที่ 1 องค์การส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการเรียนรู้ร่วมกันมีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.18 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.914

ลำดับที่ 2 องค์การกระจายอำนาจจากส่วนกลางและมอบอำนาจตามสัดส่วน ของหน้าที่รับผิดชอบและความสามารถในการเรียนรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.17 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.892

ลำดับที่ 3 ผู้บริหารสร้างและส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ของบุคลากร เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่นำมาใช้ประโยชน์ได้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.13 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.973

ลำดับที่ 4 องค์การให้โอกาสแก่สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และกิจกรรมการฝึกอบรม มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.11 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.886

ลำดับที่ 5 ผู้บริหารและบุคลากรมีการทำงานด้วยกัน เพื่อที่จะเรียนรู้และแก้ไขปัญหา ร่วมกัน มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.10 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.902

ลำดับที่ 6 องค์การแบ่งปันข้อมูลกับบุคคลและหน่วยงาน รวมทั้งรับฟังความคิดเห็น เพื่อที่จะได้เรียนรู้รวมถึงพัฒนาปรับปรุงการทำงาน มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.08 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.942

ลำดับที่ 7 องค์การมุ่งมั่นที่พัฒนาบุคลากรและให้อำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของตนเองมีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.04 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.846

ลำดับที่ 8 ผู้บริหารมีบทบาทในการสอนงาน ให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณา

จากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.03 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.964

ลำดับที่ 9 องค์กรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนช่วยในการวางแผนกลยุทธ์ในการได้มาซึ่งการเรียนรู้ร่วมกันเพิ่มมากขึ้น มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.00 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.872

ลำดับที่ 10 บุคลากรกระตือรือร้นที่จะหาเครือข่ายในการเรียนรู้จากบุคคลสถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.99 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.945

4.2.4 ด้านการจัดการความรู้

จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านการจัดการความรู้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ลำดับที่ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในด้านการจัดการความรู้

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. องค์กรมีการแสวงหาข้อมูลที่อยู่นอกสายงานของเราที่จะมาทำให้การทำงานขององค์กรดีขึ้น	2.94	0.875	เห็นด้วยปานกลาง	4
2. องค์กรมีระบบที่สามารถเข้าถึงระบบจัดเก็บข้อมูลทั้งภายในและภายนอกองค์กร	3.08	0.789	เห็นด้วยปานกลาง	2
3. บุคลากรติดตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงภายนอกองค์กรด้วยการพิจารณาสิ่งที่บุคคลอื่นทำอยู่ ซึ่งรวมถึงการเทียบเคียงแข่งดีในการปฏิบัติที่เป็นเลิศ	2.94	0.875	เห็นด้วยปานกลาง	4
4. บุคลากรได้รับการฝึกฝนทักษะในด้านการสร้างนวัตกรรมต่าง ๆ	2.84	0.937	เห็นด้วยปานกลาง	6
5. องค์กรมีการจัด โครงการสาริต	2.77	0.932	เห็นด้วยปานกลาง	10

ตารางที่ 5 (ต่อ)

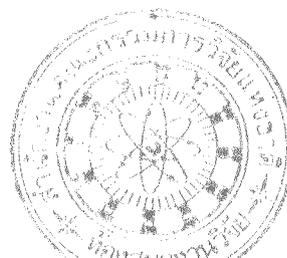
ข้อความ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
6. องค์กรมีระบบการจัดเก็บและแน่ใจว่าความรู้ที่สำคัญจะถูกเข้ารหัสและจัดเก็บ เพื่อให้บุคคลที่ต้องการสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้	2.79	0.926	เห็นด้วยปานกลาง	8
7. บุคคลตระหนักถึงความจำเป็นที่จะเก็บรักษาความรู้ขององค์กรพร้อมทั้งแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น	3.10	0.841	เห็นด้วยปานกลาง	1
8. มีการใช้ทีมงานข้ามสายงาน	2.79	0.973	เห็นด้วยปานกลาง	8
9. องค์กรดำเนินการพัฒนากลยุทธ์และกลไกเพื่อที่จะแบ่งปันความรู้ทั่วทั้งองค์กรอย่างต่อเนื่อง	2.80	0.843	เห็นด้วยปานกลาง	7
10. องค์กรสนับสนุนหน่วยงานและโครงการที่สร้างสรรค์ความรู้ ด้วยการเปิดโอกาสการเรียนรู้ให้กับทุกคน	3.07	0.880	เห็นด้วยปานกลาง	3
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	2.91	0.887	เห็นด้วยปานกลาง	

จากตารางที่ 5 ผลวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านการจัดการความรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านการเสริมอำนาจแก่บุคคลมีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.91 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.887

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านการจัดการความรู้ เป็นรายชื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้ คือ

ลำดับที่ 1 บุคคลตระหนักถึงความจำเป็นที่จะเก็บรักษาความรู้ขององค์กรพร้อมทั้งแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.10 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.841

ลำดับที่ 2 องค์กรมีระบบที่สามารถเข้าถึงระบบจัดเก็บข้อมูลทั้งภายในและภายนอกองค์กร มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.08 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.789

ลำดับที่ 3 องค์การสนับสนุนหน่วยงานและโครงการที่สร้างสรรค์ความรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.07 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.880

ลำดับที่ 4 องค์การมีการแสวงหาข้อมูลที่อยู่นอกสายงานของเราที่จะมาให้การทำงานขององค์การดีขึ้น มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.94 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.875 และบุคลากรติดตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงภายนอกองค์การด้วยการพิจารณาสิ่งที่บุคคลอื่นทำอยู่ ซึ่งรวมถึงการเทียบเคียงแข่งดีในการปฏิบัติที่เป็นเลิศ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.94 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.875

ลำดับที่ 6 บุคลากรได้รับการฝึกฝนทักษะในด้านการสร้างนวัตกรรมต่าง ๆ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.84 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.937

ลำดับที่ 7 องค์การดำเนินการพัฒนากลยุทธ์และกลไกเพื่อที่จะแบ่งปันความรู้ทั่วทั้งองค์การอย่างต่อเนื่อง มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.80 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.843

ลำดับที่ 8 องค์การมีระบบการจัดเก็บและแน่ใจว่าความรู้ที่สำคัญจะถูกเข้ารหัสและจัดเก็บเพื่อใหบุคคลที่ต้องการสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.79 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.926 และมีการใช้ทีมงานข้ามสายงาน มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.79 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.973

ลำดับที่ 10 องค์การมีการจัดโครงการสาธิต มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.77 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.932

4.2.4 ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ลำดับที่ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

ข้อความ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. องค์การมีระบบข้อมูลสารสนเทศผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ	3.23	0.820	เห็นด้วยปานกลาง	2
2. บุคลากรมีความพร้อมในการเข้าถึงระบบสารสนเทศความเร็วสูง	3.20	0.952	เห็นด้วยปานกลาง	3
3. องค์การมีการใช้สื่อประสมอิเล็กทรอนิกส์	3.10	0.950	เห็นด้วยปานกลาง	6
4. บุคลากรพร้อมที่จะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ช่วยในการเรียนรู้	3.34	0.891	เห็นด้วยปานกลาง	1
5. องค์การใช้เทคโนโลยีในการบริหารกระบวนการทำงานแบบเป็นกลุ่มอาทิ การบริหารโครงการ เป็นต้น	2.88	0.874	เห็นด้วยปานกลาง	9
6. องค์การสนับสนุนการเรียนรู้แบบทันเวลา ซึ่งเป็นระบบประสมประสานการเรียนรู้	2.86	0.921	เห็นด้วยปานกลาง	10
7. องค์การมี "ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงาน" เพื่อช่วยให้เราเรียนรู้ดียิ่งขึ้น	3.10	0.912	เห็นด้วยปานกลาง	6
8. องค์การมี "ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงาน" เพื่อสนองความต้องการในการเรียนรู้	3.11	0.886	เห็นด้วยปานกลาง	4
9. บุคลากรทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการเพื่อนำไปใช้ในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ	3.11	0.957	เห็นด้วยปานกลาง	4
10. บุคลากรสามารถปรับใช้ระบบซอฟต์แวร์ในการรวบรวมข้อมูลในแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับความต้องการได้	3.01	0.847	เห็นด้วยปานกลาง	8
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.09	0.901	เห็นด้วยปานกลาง	

จากตารางที่ 6 ผลวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.09 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.901

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เป็นรายชื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้ คือ

ลำดับที่ 1 บุคลากรพร้อมที่จะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ช่วยในการเรียนรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.34 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.891

ลำดับที่ 2 องค์กรมีระบบข้อมูลสารสนเทศผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.23 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.820

ลำดับที่ 3 บุคลากรมีความพร้อมในการเข้าถึงระบบสารสนเทศความเร็วสูง มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.20 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.952

ลำดับที่ 4 องค์กรมี"ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงาน" เพื่อสนองความต้องการในการเรียนรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.11 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.886 และบุคลากรทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการเพื่อนำไปใช้ในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.11 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.957

ลำดับที่ 6 องค์กรมีการใช้สื่อประสมอิเล็กทรอนิกส์ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.10 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.950 และองค์กรมี"ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงาน"

เพื่อช่วยให้เราเรียนรู้ดีขึ้น มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.10 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.912

ลำดับที่ 8 บุคลากรสามารถปรับใช้ระบบซอฟต์แวร์ในการรวบรวมข้อมูลในแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับความต้องการได้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.01 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.847

ลำดับที่ 9 องค์กรใช้เทคโนโลยีในการบริหารกระบวนการทำงานแบบเป็นกลุ่มอาทิ การบริหารโครงการ เป็นต้น มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.88 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.874

ลำดับที่ 10 องค์กรสนับสนุนการเรียนรู้แบบทันเวลา ซึ่งเป็นระบบประสมประสานการเรียนรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.86 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.921

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ลำดับที่ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังจำแนกเป็นรายด้าน

ด้าน	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
พลวัตการเรียนรู้	3.17	0.829	เห็นด้วยปานกลาง	1
การปรับเปลี่ยนองค์กร	3.03	0.875	เห็นด้วยปานกลาง	4
การเพิ่มอำนาจแก่บุคคล	3.08	0.914	เห็นด้วยปานกลาง	3
การจัดการความรู้	2.91	0.887	เห็นด้วยปานกลาง	5
การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	3.09	0.901	เห็นด้วยปานกลาง	2
ภาพรวม	3.06	0.881	เห็นด้วยปานกลาง	

จากตารางที่ 7 ผลวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.06 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.881 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยในแต่ละด้านดังต่อไปนี้ คือ

ลำดับที่ 1 ด้านพลวัตการเรียนรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.17 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.829

ลำดับที่ 2 ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.09 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.901

ลำดับที่ 3 ด้านการเสริมอำนาจแก่บุคคล มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.08 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.914

ลำดับที่ 4 ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.03 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.875

ลำดับที่ 5 ด้านการจัดการความรู้ มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.91 โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละรายมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.887

4.3 ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ (ตารางที่ 8 ถึงตารางที่ 13)

สมมติฐานที่ 1 : บุคลากรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการองค์ความรู้แตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 8 ถึงตารางที่ 13 ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 : บุคลากรที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้แตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรที่มีเพศแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 8 มีดังนี้

ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 8 ถึงตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย \bar{X}) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในแต่ละด้านของบุคลากรโดยวิธี t-test จำแนกตามเพศ

องค์กรแห่งการเรียนรู้	เพศ (X)		p-value
	ชาย (n=41)	หญิง (n=73)	
1.ด้านพลวัตการเรียนรู้	3.172	3.163	0.936
2.ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร	3.115	2.980	0.311
3.ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล	3.146	3.045	0.486
4.ด้านการจัดการความรู้	2.981	2.873	0.445
5.ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	3.178	3.045	0.346
ภาพรวม	3.119	3.012	0.438

จากตารางที่ 7 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าภาพรวม มีค่า p-value เท่ากับ 0.438 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเพศชายและเพศหญิงในภาพรวม มีค่าเท่ากับ 3.119 และ 3.012 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบเปรียบเทียบในแต่ละด้านพบว่า ด้านพลวัตการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเสริมอำนาจแก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้ และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี มีค่า p-value เท่ากับ 0.936, 0.311, 0.486, 0.445 และ 0.346 ตามลำดับ ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านพลวัตการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเสริมอำนาจแก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้ และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของเพศชายใน 5 ด้าน เท่ากับ 3.172, 3.115, 3.146, 2.981 และ 3.178 ตามลำดับและระดับความคิดเห็นของเพศหญิง เท่ากับ 3.163, 2.980, 3.045, 2.873 และ 3.045 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1.2 : บุคลากรที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้แตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 9 มีดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย () และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในแต่ละด้านของบุคลากรโดยวิธี One-Way ANOVA จำแนกตามอายุ

องค์กรแห่งการเรียนรู้	อายุ (X)			p-value
	ต่ำกว่า 20-35 ปี	มากกว่า 35-50 ปี	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	
1.ด้านพลวัตการเรียนรู้	3.245	3.040	3.167	0.12
2.ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร	3.064	2.938	3.200	0.326
3.ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล	3.224	2.936	3.174	0.143
4. ด้านการจัดการความรู้	2.998	2.764	3.132	0.1
5.ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	3.138	2.945	3.405	0.049*
ภาพรวม	3.134	2.925	3.252	0.098

*หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 8 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าภาพรวม มีค่า p-value เท่ากับ 0.098 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอายุต่ำกว่า 20-35 ปี มากกว่า 35-50 ปีและมากกว่า 50 ปีขึ้นไปในภาพรวม มีค่าเท่ากับ 3.134, 2.925 และ 3.252 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบเปรียบเทียบในแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้แตกต่างกันในด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพิจารณาจาก ค่า p-value เท่ากับ 0.049 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านพลวัตการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเสริมอำนาจแก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้ มีค่า p-value เท่ากับ 0.12, 0.326, 0.143, และ 0.1 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันในด้านพลวัตการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอายุต่ำกว่า 20-35 ปีใน 4 ด้านเท่ากับ 3.245, 3.064, 3.224 และ 2.998 ตามลำดับและระดับความคิดเห็นของอายุ 35-50 ปีใน 4 ด้านเท่ากับ 3.040, 2.938, 2.936 และ 2.764 ตามลำดับและระดับความคิดเห็นของอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไปใน 5 ด้านเท่ากับ 3.167, 3.200, 3.174 และ 3.132 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบ LSD ผลการเปรียบเทียบในตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันเป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	กลุ่มที่	กลุ่มที่		
			1	2	3
มากกว่า 20 - 35 ปี	3.138	1	-	0.189	0.174
มากกว่า 35 - 50 ปี	2.945	2	-	-	0.016*
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	3.405	3	-	-	-

*หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 35-50 ปีมีระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 35-50 ปี และ มากกว่า 50 ปีขึ้นไป เท่ากับ 2.945, 3.405 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันคู่อื่น ๆ มีระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 : บุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้แตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 11 มีดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในแต่ละด้านของบุคลากรโดยวิธี One-Way ANOVA จำแนกตามระดับการศึกษา

องค์กรแห่งการเรียนรู้	ระดับการศึกษา (X)			p-value
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	
1.ด้านพลวัตการเรียนรู้	3.300	3.155	3.167	0.872
2.ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร	3.217	3.027	3.008	0.779
3.ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล	3.167	3.129	3.021	0.726
4. ด้านการจัดการความรู้	3.200	2.913	2.877	0.586
5.ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	3.267	3.095	3.071	0.822
ภาพรวม	3.230	3.064	3.028	0.763

จากตารางที่ 11 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าภาพรวม มีค่า p-value เท่ากับ 0.763 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีในภาพรวม มีค่าเท่ากับ 3.230, 3.064 และ 3.028 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบเปรียบเทียบในแต่ละด้านพบว่า ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้ และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี มีค่า p-value เท่ากับ 0.872, 0.779, 0.726, 0.586 และ 0.822 ตามลำดับ ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้ และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีใน 5 ด้าน เท่ากับ 3.300, 3.217, 3.167, 3.200 และ 3.267 ตามลำดับ ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในระดับปริญญาตรี เท่ากับ 3.155, 3.027, 3.129, 2.913 และ 3.095 ตามลำดับและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในระดับสูงกว่าปริญญาตรี เท่ากับ 3.167, 3.008, 3.021, 2.877 และ 3.071 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1.4 : บุคลากรที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้แตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 12 มีดังนี้

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในแต่ละด้านของบุคลากรโดยวิธี One-Way ANOVA จำแนกตามตำแหน่งงาน

องค์กรแห่งการเรียนรู้	ตำแหน่งงาน (X)			p-value
	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายวิชาการ	ฝ่ายสนับสนุนการสอน	
1.ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้	2.950	3.087	3.223	0.377
2.ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร	3.038	2.952	3.059	0.765
3.ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล	3.038	3.000	3.120	0.742
4. ด้านการจัดการความรู้	2.800	2.794	2.972	0.464
5.ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	3.113	2.929	3.093	0.328
ภาพรวม	2.988	2.952	3.106	0.508

จากตารางที่ 12 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าภาพรวม มีค่า p-value เท่ากับ 0.508 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการและฝ่ายสนับสนุนงานสอนในภาพรวม มีค่าเท่ากับ 2.988, 2.952 และ 3.106 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบเปรียบเทียบในแต่ละด้านพบว่า ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้ และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี มีค่า p-value เท่ากับ 0.377, 0.765, 0.742, 0.464 และ 0.328 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้ และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของฝ่ายบริหารใน 5 ด้านเท่ากับ 2.950, 3.038, 3.038, 2.800 และ 3.113 ตามลำดับ ระดับความคิดเห็นของฝ่ายวิชาการใน 5 ด้านเท่ากับ 3.087, 2.952, 3.000, 2.794 และ 2.929 ตามลำดับและระดับความคิดเห็นของฝ่ายสนับสนุนงานสอนใน 5 ด้านเท่ากับ 3.223, 3.059, 3.120, 2.972 และ 3.093 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1.5 : บุคลากรที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้แตกต่างกัน

ในการทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานแตกต่างกัน ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 13 มีดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในแต่ละด้านของบุคลากรโดยวิธี One-Way ANOVA จำแนกตามระยะเวลาปฏิบัติงาน

องค์กรแห่งการเรียนรู้	ระยะเวลาปฏิบัติงาน (X)				p-value
	0-3 ปี	มากกว่า 3-6 ปี	มากกว่า 6-9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
1.ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้	3.354	3.117	3.100	3.163	0.074
2.ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร	3.292	2.967	3.047	2.986	0.506
3.ด้านการเสริมอำนาจแก่บุคคล	3.531	3.050	3.132	2.984	0.11
4. ด้านการจัดการความรู้	3.146	2.856	3.100	2.823	0.293
5.ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	3.177	3.117	3.032	3.088	0.954
ภาพรวม	3.300	3.021	3.082	3.009	0.513

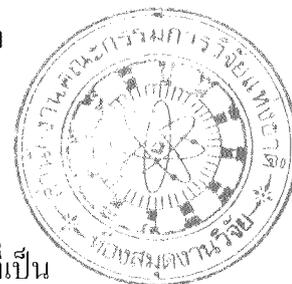
จากตารางที่ 13 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าภาพรวม มีค่า p-value เท่ากับ 0.513 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของระยะเวลาปฏิบัติงาน 0-3 ปี, มากกว่า 3-6 ปี, มากกว่า 6-9 ปีและมากกว่า 9 ปีขึ้นไปในภาพรวม มีค่าเท่ากับ 3.300, 3.021, 3.082 และ 3.009 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบเปรียบเทียบในแต่ละด้านพบว่า ด้านพลวัตการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้ และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี มีค่า p-value เท่ากับ 0.074, 0.506, 0.11, 0.293 และ 0.954 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านพลวัตการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล ด้านการจัดการความรู้ และด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน 0-3 ปีใน 5 ด้าน เท่ากับ 3.354, 3.292, 3.531, 3.146 และ 3.177 ตามลำดับ ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานมากกว่า 3-6 ปี เท่ากับ 3.117, 2.967, 3.050, 2.856 และ 3.117 ตามลำดับ ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานมากกว่า 6-9 ปี เท่ากับ 3.100, 3.047, 3.132, 3.100 และ 3.032 ตามลำดับและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานมากกว่า 9 ปีขึ้นไป เท่ากับ 3.163, 2.986, 2.984, 2.823 และ 3.088 ตามลำดับ

4.4 ส่วนที่ 4 สรุปข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1. ด้านพลวัตการเรียนรู้

- กระตุ้นทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการ แบ่งปันความรู้ เรียนรู้ร่วมกัน
- กระตุ้นการเรียนรู้ให้เป็นนโยบายหลักขององค์กร
- เป็นการยากที่จะทำให้อยากเรียนรู้ตลอดเวลา เพราะมีปัจจัยหลายด้านที่เป็นข้อจำกัด
- ส่งเสริมให้มีนโยบายกระบวนการผลักดันให้เกิดการเรียนรู้
- ต้องการให้ผู้บริหารในองค์กรได้สนับสนุนการเรียนรู้ของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอตลอดไป โดยการจัดทำแผนระยะยาว
- ควรมีการรณรงค์ และสนับสนุนให้มีการเรียนรู้มากขึ้น

- ยังไม่มีการพัฒนาความรู้ร่วมกันอย่างจริงจัง
- ควรมีการจัดอบรมให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น โดยเริ่มต้นจากการจัดอบรมพนักงานใหม่ ของสถาบันเพื่อให้เข้าใจและรู้จักองค์กรได้มากขึ้น ทั้งยังเป็นการปรับทัศนคติ การมีส่วนร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- องค์กรควรสนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาตัวเองของบุคลากร และควรใช้วิธีที่หลากหลาย
- องค์กรยังขาดการเข้าร่วมอย่างจริงจังของบุคลากรทุกระดับ ซึ่งทำให้การพัฒนาองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ยังอยู่แค่กลุ่มเล็ก ๆ
- พลวัตมีการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงและรวดเร็ว โดยอาจส่งผลกระทบต่อทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ดังนั้นบุคลากรควรได้รับความรู้ด้านพลวัต

2. ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร

- การปรับเปลี่ยนเป็นสิ่งที่ดี แต่ควรเช็กศักยภาพและเพิ่มศักยภาพแก่บุคลากร
- กระตุ้นให้บุคลากรเข้าใจองค์กรแห่งการเรียนรู้(ไม่เข้าใจจะไม่ร่วมมือ)
- ปลุกฝังทัศนคติการรักองค์กร
- ในการปรับเปลี่ยนองค์กร ควรมีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนก่อนที่จะปรับเปลี่ยน มิใช่ว่าจะเปลี่ยน แต่ไม่มีแนวทาง
- มีกระบวนการปรับเปลี่ยนให้เป็นรูปธรรม
- องค์กรควรเปิดเวทีให้บุคลากรได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้กัน เป็นประจำ สม่ำเสมอ และนำผลที่ได้จากการประชุมปรึกษาหารือกัน มาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงองค์กรต่อไป
- ปรับเปลี่ยนให้กระชับไม่ซับซ้อนในการสื่อสารจะดีขึ้น
- องค์กรภายในคณะฯ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ บรรยากาศที่จะช่วยสนับสนุนให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้ยังไม่ค่อยมี เห็นได้จากสภาพแวดล้อมภายใน - ภายนอก ที่ทำงาน ห้องทำงาน ไม่ช่วยกระตุ้นให้บุคลากรกระฉับกระเฉงเท่าที่ควร เช่น แสงไปสลับ ๆ ป้าย-บอร์ด, ประกาศที่ไม่น่าสนใจ ไม่เชิญชวนให้ติดตาม ด้านการจัดแต่งภูมิทัศน์ ที่บางมุมเป็นมุมอับ ควรมีการปรับปรุงเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเพิ่มบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน
- ผู้บริหารยังไม่สามารถชี้แนะแนวทางร่วมของคนในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ควรเน้นให้เห็นการปรับปรุงตัวจากฝั่งความสำเร็จ และ ความล้มเหลว การหลงในความล้มเหลวจะทำให้การพัฒนาหยุดยั้งที่ การจมกับความล้มเหลวก็ไม่เกิดการพัฒนา
- บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจน้อยเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนองค์กร
- ผู้บริหารควรมีการสนับสนุนวิสัยทัศน์ของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

- บุคลากรยังไม่เข้าใจถึงการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างไรทั้งต่อองค์กรและตนเอง
- การบริหารองค์กรรูปแบบใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นต้องให้ความรู้และคำแนะนำแก่บุคลากรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและยอมรับการเปลี่ยนแปลง

3. ด้านการเพิ่มอำนาจแก่บุคคล

- หากเพิ่มอำนาจกับคนที่รู้จักใช้อำนาจถูกทาง ก็ส่งผลดีต่อองค์กร หากเพิ่มให้กับคนเห็นแก่ตัว ก็จะทำให้ความสัมพันธ์ต่าง ๆ ภายในองค์กรลดลง และส่งผลเสียต่อองค์กร
- เหมาะสม
- พิจารณาในทุกมิติ รวมถึงการรับฟังทั้ง Top Down & Bottom Up
- ควรเพิ่มอำนาจบุคคลได้ ถ้าบุคคลมีการใช้อำนาจ ในทาง ที่เหมาะที่ควร ใช้อำนาจมากขึ้น
- นโยบายส่งเสริมการตัดสินใจร่วม เพื่อการปฏิบัติงาน
- องค์กรควรเพิ่มโอกาสในการตัดสินใจให้แก่บุคลากร โดยมีขอบเขตที่เหมาะสมและเป็นไปตามหน้าที่ความรับผิดชอบ
- การกระจายอำนาจไม่ควรเพิ่มเพราะจะทำให้เกิดการยึดติดในอำนาจ
- ขอเชื่อมโยงกับข้อ 29 องค์กรส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน ปัจจุบันสถาบันฯ ยังทำอยู่ในขอบเขตที่ไม่กว้างขวางนัก ภายในหน่วยงาน ภายในเอง การพบปะ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ซึ่งกันและกันในแต่ละคณะ ยังเป็นเรื่องค่อนข้างยาก และถ้าภายนอกสถาบันฯ ด้วยแล้ว การส่งเสริมให้บุคลากรออกไปเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นเรื่องที่ยาก สถาบันควรเร่งส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้าร่วม กิจกรรมกับภายนอกมากขึ้น เพื่อเปิดโลกทัศน์ในการทำงาน
- ยังไม่เข้าใจภาวะผู้นำอย่างแท้จริงของผู้บริหาร
- การเพิ่มอำนาจแก่บุคคลยังมีน้อย อำนาจส่วนใหญ่ยังอยู่ที่ผู้บังคับบัญชา
- ตัดสินใจในภาระงานของตน ก็ทำให้งานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ถ้าทำตามอำนาจของผู้ไม่รู้จักใช้อำนาจก็จะทำให้เกิดผลเสียตามมา
- ผู้บริหารและบุคลากรควรมีการทำงานร่วมกัน เพื่อที่จะเรียนรู้และแก้ไขปัญหา ร่วมกัน
- การเพิ่มอำนาจเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น การเพิ่มอำนาจให้บุคคล ถ้าดูความเหมาะสมและสอดคล้องกับภาระหน้าที่งาน ตามสายการบังคับบัญชา

4. ด้านการจัดการความรู้

- ต้องเข้าใจองค์การแห่งการเรียนรู้ก่อน จึงจะมีกิจกรรมตามมา ความร่วมมือจะเกิดมากขึ้น
- ควรเข้ามาหาความรู้ในองค์การได้ง่าย และสะดวก
- ส่งเสริมให้มีความสำคัญแก่บุคลากรที่สร้างสรรค์ความรู้ โดยพิจารณาให้ครอบคลุมทุกมิติ
- การยึดติดกับความลับของข้อมูลความรู้ ก็น่าจะไม่ได้ผลเท่านัก
- มีการใช้ KM เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน
- องค์การควรมีการจัดทำเว็บไซต์ด้านการจัดการความรู้ โดยการให้แต่ละส่วนงาน ได้มีโอกาสนำเสนอข้อมูลผลัดเปลี่ยนกัน ไปลงในเว็บไซต์ดังกล่าว แต่ถ้าหากได้มีการดำเนินการดังกล่าวแล้ว ก็น่าจะมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง
- ควรจัดการให้เป็นระบบสามารถหาและสืบค้นได้ง่าย
- บุคลากรยังให้ความสำคัญ ความสนใจน้อยมาก ด้านการจัดการความรู้ยังอยู่ในวงที่จำกัด ภายในองค์การ ภายในคณะ ยังไม่เป็นที่รูปธรรมมากนัก บุคลากรยังไม่ตระหนักชัดกับคำว่า KM และจะมีการจัดการรูปแบบใดให้บุคลากรเข้าถึงคำว่า KM ได้อย่างแท้จริง สถาบันควรริบดำเนินการ
- บุคลากรยังขาดความเข้าใจการให้ Sharing ซึ่งกันและกันของบุคคล
- ควรสร้างเครือข่ายความรู้กับองค์กรหรือบุคลากรภายในสถาบันมากขึ้น
- การจัดการความรู้ให้เป็นระบบและเข้าถึงง่ายขึ้น
- ในทางนโยบายนั้นดีมาก แต่ถ้านำมาปฏิบัติได้อย่างนโยบายก็จะดียิ่งขึ้น
- ขาดการแบ่งปันความรู้ขององค์การ และให้มีการใช้ทีมงานข้ามสายงานในการถ่ายทอดความรู้
- การร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการจัดการความรู้ยังมีอยู่น้อย
- องค์การควรมีระบบรองรับการจัดการความรู้อย่างต่อเนื่อง

5. ด้านการประยุกต์เทคโนโลยี

- บุคลากรส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นเก่า การใช้เทคโนโลยีเลยไปได้ช้า
- บุคลากรมีความสามารถใช้เทคโนโลยี แต่ระบบสนับสนุนมีน้อย ทำให้ขาดประสิทธิภาพด้านข้อมูล
- เป็นช่องทางที่จะทำให้ง่ายและสะดวก
- พยายามจัดระบบการสื่อสารภายในให้มีความคล่องตัว และใช้งานได้ตลอดเวลา
- ไม่มีการสอนใช้ เทคโนโลยีที่ดี เป็นการสอนเฉพาะกลุ่ม

- มีนโยบาย การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม สามารถประยุกต์ใช้ได้จริง
- องค์กรควรจะจูงใจให้บุคลากรที่มีศักยภาพด้านการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ สร้างสรรผลงาน และมีการตอบแทนอย่างเหมาะสม ที่จะผลักดันให้นำเทคโนโลยีดังกล่าวมาประยุกต์ใช้งานในองค์กร
- แจกไอแพดคนละเครื่องจะดีมาก
- ทุกหน่วยงานและสถาบันควรเน้น และให้ความสำคัญว่า มีความพร้อมมาก
- น้อย มีปัญหาอะไร เพื่อพัฒนาให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถาบัน
- ควรใช้เทคโนโลยีปรับปรุงการเรียนการสอน การวิจัย มากขึ้น โดยสถาบันเป็นผู้ผลักดัน กระตุ้น และฝึกอบรม รวมทั้งจัดหาเทคโนโลยี
- ยังมีน้อย บุคลากรบางส่วนยังไม่สามารถใช้เทคโนโลยี
- ควรมีการอบรมความรู้ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ให้กับบุคลากร เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการทำงาน
- องค์กรมีเว็บไซต์ KM เป็นเครื่องมือในการจัดการความรู้ แต่ยังมีเพียงกลุ่มเล็กๆ ที่รู้
- เทคโนโลยีมีความจำเป็นในชีวิตประจำวันมากขึ้น ดังนั้นองค์กรควรสนับสนุนบุคลากรให้มีการพัฒนาและควรประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมอย่างสร้างสรรค์